

LLUÍS CERVERÓ

Membre de la plataforma *Salvem el Cabanyal*

Resistència El llibre *'El Cabanyal, per exemple'*, de Lluís Cerveró, narra la lluita dels veïns d'un antic poble de pescadors contra el pla urbanístic de l'Ajuntament de València, que pretén enderrocar centenars de cases d'un barri protegit per prolongar una avinguda

“Al Cabanyal s’ha seguit el manual de com es degrada un barri”

SALVADOR ALMENAR

Doctor en medicina i pediatre de professió, Lluís Cerveró ha dedicat bona part dels últims 16 anys a treballar per la conservació i la rehabilitació d'un antic barri de pescadors que veu perillar part de la seua trama urbana, protegida com un bé d'interès cultural, pels plans expansionistes de l'Ajuntament de València, que des del 1998 amenaça de prolongar l'avinguda Blasco Ibáñez fins al mar, malgrat que això signifiqui dividir el barri en dos i enderrocar 1.651 cases. Cerveró recull en el llibre *El Cabanyal, per exemple. Crònica de quinze anys de resistència* (Edicions 3i4) la història de la plataforma *Salvem el Cabanyal* –de la qual és membre– i de com un barri ha aconseguit parar els peus, de moment, a l'Ajuntament. Més concretament, a l'alcaldesa Rita Barberá.

Quina és la causa de l'enfrontament que manté la plataforma amb l'Ajuntament de València?

El projecte que ens enfronta és del 1998 i consisteix a prolongar l'avinguda Blasco Ibáñez fins al mar donant la possibilitat de construir a les dues bandes de la calçada edificis de moltes plantes. Esdevindrien un front que travessaria tot el Cabanyal i que suposaria la destrucció de 1.651 habitatges, que en aquell moment estaven tots habitats. La indefinició i la incertesa sobre el que passaria va fer que des d'aquell moment molta gent marxara i la gent jove no volguera viure al barri, amb la qual cosa ara no totes les cases afectades estan ocupades.

Salvem el Cabanyal va recórrer als tribunals per aturar els plans de l'Ajuntament. En quin punt està el conflicte judicial?

Els litigis jurídics s'han acabat i tots han donat la raó a *Salvem el Cabanyal*. L'últim el va resoldre el Tribunal Suprem al juliol i donava la raó a la plataforma, perquè declarava vigent l'ordre del ministeri de Cultura aprovada el 2010 amb l'objectiu de protegir el barri de l'espoliació que suposava executar el pla de l'Ajuntament i prolongar l'avinguda. Amb la resolució del Suprem, que diu que el barri s'ha de mantindre íntegre, el recorregut judicial en contra del pla inicial s'ha acabat. Amb la fi d'esta via judicial, l'Ajuntament el que ha fet és rectificar el pla que el Suprem va considerar que no era legal, i s'ha passat dels 133 metres d'amplada [de l'avinguda] del pla inicial als 125 del que diu que és un nou pla, malgrat que manté l'avinguda, els edificis laterals... Ho manté tot igual i l'única cosa que canvia és que redueix en huit metres l'avinguda. Amb la presentació d'este suposat nou pla tot torna a començar, com el 1998. El que queda clar és que mentre Rita Barberá siga alcaldessa seguirà el conflicte.

L'obstinació de l'Ajuntament fa pensar que no es tracta únicament d'una qüestió urbanística.

Esclar que pensem que no és només una qüestió de prolongar una avinguda o fer una plaça. Hi ha un element d'orgull, de veure qui mana ací. És una qüestió de vanitat d'un equip municipal que vol deixar la seua empremta a la ciutat.

¿Sense *Salvem el Cabanyal* hui l'avinguda arribaria fins al mar?

No sabem si s'hauria acabat el projecte perquè la crisi econòmica no hauria ajudat les intencions del consistori, però el que és segur és que, sense *Salvem*, el barri estaria més destrossat.

Dels 16 anys de la plataforma, quin és el pitjor moment que heu viscut els membres de *Salvem*?

El moment més difícil va ser el 2008 perquè el Suprem va dictar una primera sentència que deia que l'actuació al barri era competència de l'Ajuntament i que l'avinguda es podia fer. En eixe moment pensem que el contenciós i la lluita la podem perdre, però al cap de poc temps hi ha una altra sentència, també del Suprem, que rectifica la primera resolució i ja tornem a veure possibilitats per acabar amb el conflicte d'acord amb els nostres interessos.

Des de la plataforma acuseu l'Ajuntament de permetre la degradació del barri. Què fa, o deixa de fer, en contra del Cabanyal?

La seua actuació ha sigut de manual. Han dit: “Si volem entrar al barri, degradem-lo”. I això és un argument més a favor de l'Ajuntament, perquè si el barri està degradat hi haurà gent que estarà a favor de l'avinguda si això pot revertir la situació. Tenim exemples diaris que demostren que s'ha donat l'esquena al barri: les brigades municipals no entren a netejar; es permet el tràfic de drogues, perquè fins i tot hem donat una llista dels punts de venda i no en fan cas; s'encenen fogueres als carrers; hi ha baralles de galls i gossos... Fins i tot l'oficina municipal Pla Cabanyal-Canyamelar lloga cases sense permís d'habitabilitat –sense aigua ni llum– a grups marginals perquè les habiten i les degraden.

Què seria el primer que la plataforma li demanaria a un govern municipal sense Barberá en l'alcaldia?

Seguiríem defensant l'eslògan de “Rehabilitació sense destrucció” perquè és evident que el barri cal rehabilitar-lo. Per aconseguir-ho, l'Ajuntament hauria d'invertir-hi, i molt, tot i que esta inversió seria inferior al cost de prolongar l'avinguda. També caldria veure què es fa amb la nova situació social del barri, que, per la degradació, és molt diferent de la de fa 16 anys. Justament ara la gent de *Salvem* estem mirant de construir eixa resposta. —

Lluís Cerveró ha viscut la transformació del Cabanyal, que ha passat de ser un poble mariner a un barri oblidat per l'Ajuntament. D. GARCÍA-SALA

“Degradar el barri ha servit a l'Ajuntament perquè hi haja més gent a favor de la prolongació”

“El conflicte de Barberá amb el Cabanyal és en part una qüestió d'orgull, de veure qui mana ací”